

**НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ
УКРАЇНИ
Департамент**

документального забезпечення

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601,

28 березня 2019 року № К-6238
На № 687084 від 27.03.2019

Кузик В.

foi+request-47675-

93967904@dostup.pravda.com.ua

У Департаменті документального забезпечення Національній поліції України здійснено попередній розгляд Вашого запиту на інформацію, який за змістом є зверненням.

Так, відповідно до частини першої статті 1 Закону України «Про доступ до публічної інформації» – публічна інформація це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом.

Відповідно до частини другої статті 2 Закону України «Про доступ до публічної інформації» дія цього Закону не поширюється на відносини у сфері звернень громадян, які регулюються спеціальним законом.

Згідно із правовою позицією Вищого адміністративного суду України, викладеній у підпункті 1.1 пункту 1 постанови Пленуму цього судового органу «Про практику застосування адміністративними судами законодавства про доступ до публічної інформації» від 29 вересня 2016 року № 10, визначальним для публічної інформації є те, що вона заздалегідь зафіксована будь-якими засобами та на будь-яких носіях та знаходилась у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації.

Не є інформаційним запитом звернення, для відповіді на яке необхідно створити інформацію, крім випадків, коли розпорядник інформації не володіє запитуваною інформацією, але зобов'язаний нею володіти (пункт 1 частини першої статті 22 Закону України «Про доступ до публічної інформації»).

Якщо запит стосується інформації, яка міститься в кількох документах і може бути зібрана і надана без значних інтелектуальних зусиль (наприклад, без проведення додаткового змістовного аналізу), то така інформація відповідає критеріям «відображеності та задокументованості» і є публічною.

Разом з тим, для кращого розуміння різниці між зверненням громадян та інформаційним запитом щодо доступу до публічної інформації Вищим адміністративним судом України наведено класифікаційні ознаки цих правових категорій. Зокрема метою Закону України «Про звернення громадян» є Одержання роз'яснення, що потребує вчинення додаткових дій, а Закону України «Про доступ до публічної інформації» - одержання попередньо створеної чи одержаної інформації (довідка про вивчення та узагальнення практики застосування адміністративними судами положень Закону України

«Про доступ до публічної інформації», яку доведено до відома суддів апеляційних та окружних адміністративних судів згідно з постановою Пленуму Вищого адміністративного суду України від 13.09.2013 № 11).

На підставі викладеного, Ваш запит зареєстровано відповідно до статті 5 Закону України «Про звернення громадян» та Інструкції з діловодства за зверненнями громадян в органах державної влади і місцевого самоврядування, об'єднаннях громадян, на підприємствах, в установах, організаціях незалежно від форм власності, в засобах масової інформації, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 14.04.1997 № 348 за вхідним № К-6238 від 28.03.2019 як звернення.

Таким чином, у зв'язку з тим, що Ваш запит за змістом є зверненням його, на жаль, оформлено без дотримання вимог статті 5 Закону України «Про звернення громадян», у зв'язку з чим пропонуємо Вам оформити звернення належним чином, яке надіслати до Національної поліції України (на електронну поштову адресу: pg.npu@police.gov.ua, або поштову адресу: вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601, чи викласти за допомогою засобів телефонного зв'язку через телефонну «гарячу лінію» Національної поліції України (0-800-50-0202) для розгляду в межах повноважень поліції.

Так, відповідно до статті 5 Закону України «Про звернення громадян» у зверненні має бути викладено суть порушеного питання. При цьому звернення може бути усним чи письмовим. Усне звернення викладається громадянином на особистому прийомі або за допомогою засобів телефонного зв'язку через визначені контактні центри, телефонні «гарячі лінії» та записується (реєструється) посадовою особою.

Письмове звернення надсилається поштою або передається громадянином до відповідного органу, установи особисто чи через уповноважену ним особу, повноваження якої оформлені відповідно до законодавства. Письмове звернення також може бути надіслане з використанням мережі Інтернет, засобів електронного зв'язку (електронне звернення).

Відповідно, електронне звернення є різновидом письмового.

Згідно з указаним положенням Закону України «Про звернення громадян», у зверненні має бути зазначено прізвище, ім'я, по батькові, місце проживання громадянина, викладено суть питання, зауваження, пропозиції, заяви чи скарги, прохання чи вимоги. Письмове звернення повинно бути підписано заявником (заявниками) із зазначенням дати. В електронному зверненні також має бути зазначено електронну поштову адресу, на яку заявнику може бути надіслано відповідь, або відомості про інші засоби зв'язку з ним. Застосування електронного цифрового підпису при надсиланні електронного звернення не вимагається.

Як вбачається з вимог статті 5 Закону України «Про звернення громадян», електронне звернення має відповідати всім вимогам письмового звернення.

З урахуванням наведеного, електронне звернення має містити підпис заявника у будь-якій формі, крім електронного цифрового підпису.

Необхідність наявності в електронних зверненнях підпису громадян, яке може бути виготовлене за допомогою оргтехніки у вигляді сканованої копії чи фотокопії зазначено в листі представника Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини від 02.09.2016 № 2.1794/1683-16-107 та Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини від 29.09.2016 № 2/13-K273895.16-1/23-42 та ухвали Львівського апеляційного адміністративного суду від 12.07.2017 року № 876/6255/17.

Одночасно звертаємо увагу, що відповідно до статті 124 Конституції України правосуддя в Україні здійснюють виключно суди.

Статтею 129-1 Конституції України визначено, що Суд ухвалює рішення іменем України. Судове рішення є обов'язковим до виконання.

З метою забезпечення однакового та правильного застосування судами законодавства, що встановлює гарантії незалежності судової влади, Пленум Верховного суду України постановою від 13.06.2007 № 8 (далі – постанова Пленуму) надав роз'яснення.

Так, пунктом 10 постанови Пленуму визначено, що відповідно до частини п'ятої статті 124 Конституції України судові рішення є обов'язковими до виконання на всій території України і тому вважаються законними, доки вони не скасовані в апеляційному чи касаційному порядку або не переглянуті компетентним судом в іншому порядку, визначеному процесуальним законом, в межах провадження справи, в якій вони ухвалені.

Принагідно звертаємо увагу, що відповідно до статті 16 Закону скарга на дії чи рішення органу державної влади, посадової особи подається у порядку підлеглості вищому органу або посадовій особі, що не позбавляє громадянина права звернутися до суду відповідно до чинного законодавства, а в разі відсутності такого органу або незгоди громадянина з прийнятим за скаргою рішенням – безпосередньо до суду.

Право на оскарження рішень, дій чи бездіяльності розпорядників інформації визначено статтею 23 Закону України «Про доступ до публічної інформації».

Заб.
Начальник

Р. КОВАЛЬОВ
